

171/3 MANNFJORDELVA

FYLKE: Nordland
Kommune: Tysfjord

Nedbørfelt: 18 km²
Toppunkt: 1251 m o.h.
Utløpspunkt: 0 m o.h.
Marin grense: ca 100 m o.h.
Kraftpotensial: -
SP-kategori: -
Økonomiklasse: -
Naturgeogr. region: 43b, 36b

Mannfjordelva drenerer et lite nedbørfelt som har utløp innerst i Mannfjorden.

Klimaet har et kontinentalt preg. Årsnedbøren er i størrelsesorden 1500 mm.

Nedbørfeltet består av en botn omgitt av steile fjellsider. I øst ligger nedbørfeltets høyeste topp, Beasseg!ma. Den innerste delen av dalbunnen blir delt i to parallelle grener ved en 200 meter høy rygg. Den sørligste er fylt opp av et vann, Storvatnet, som har et areal på i overkant av 1 km². Foruten dette vannet er feltet fattig på ferskvannslokaliteter. Like nedenfor vannet møtes de to grenene og renner nordvestover til utløp i fjorden.

Berggrunnen består hovedsakelig av tungt forvitrelig granitt.

Vegetasjonen består hovedsakelig av furuskog med subalpin bjørkeskog langs bekkefar. Fattige utforminger dominerer.

Ved utløpet finnes det et nedlagt bruk og ei hytte. Det går traktorvei inn til Storvatnet hvor det også er ei hytte.

Naturfaglige verdier

Vassdraget har middels til stor naturfaglig verneverdi. Nedbørfeltet framstår som relativt urørt og er et godt egnet referansevassdrag. På grunn av størrelse og liten variasjon er det bare middels godt egnet som typevassdrag. Området inngår dels i et betydelig større område som av Statens Naturvernråd (NOU 1986:13) er foreslått som nasjonalpark.

Geofag

Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Feltet er glasialt utformet. Storvatnet ligger i en botnform og i fjellsidene går det hyppige ras. Elva inneholder flotte eksempler på fluvial aktivitet, som flere inaktive eldre løp, flomløp, erosjonsområder, aktiv løpsutvikling og et interessant munningsløp ut i fjorden. Det er betydelige løsmasseforekomster i dalen nær fjorden.

Stor verneverdi ***

Botanikk

Vegetasjonen i området er triviell og består hovedsakelig av furuskog samt subalpin bjørkeskog langs bekkefar, rundt innmark og i området ved Storvatnet. Furu er stedvis storvokst og gammel. Småbregnebjørkeskog er vanligste bjørkeskogtype, men også blåbær- og høgstaudebjørkeskog finnes. I tresjiktet finnes stedvis rogn samt selje og hegg. Langs elva vokser mye vier. Store arealer i nedbørfeltets ytterkanter og i området ved Storvatnet er dekket av berg med sparsom, fattig vegetasjon. Ved elvas utløp finnes ei godt utviklet strandeng. Over strandenga ligger noe brakklagt innmark. Botanisk er nedbørfeltet et middels godt egnet typevassdrag. På grunn av at det er lite preget av inngrep er referanseverdien større.

Middels verneverdi **

Landfauna

Dette lille nedbørfeltet har en meget beskjeden hekkebestand av våtmarksfugl. Strandsnipe er eneste art som er registrert knyttet til selve vassdraget. Lom og ender er ikke påvist.

Liten verneverdi *

Vannfauna

Sjøørret går ca 500 m opp i vassdraget. Storvatnet har røye og ørret av fin kvalitet.

Middels verneverdi **

Kulturminneverdier

Vassdraget er en del av det gamle kjerneområdet for samisk bosetting i Tysfjord. Her vil kunne finnes kulturminner etter ulike samiske næringstilpasninger. På 1500-1600- tallet ble den gamle veidekulturen som var basert på jakt, fangst og fiske avløst av en fiskerbondetilpasning, kombinert med noe jakt og fangst, eventuelt også noe reindrift. De samiske fiskerbøndene i Tysfjord flyttet lenge mellom vinterboplasser i ytre fjordområder og sommerboplasser inne i fjordene. Ved utløpet ligger det et nedlagt småbruk. Her er trolig kulturminner knyttet til dette og til utmarksbruk, f.eks. hellere i fjellet. Her kan også finnes tufter etter gamle sommerboplasser.

Området kan ha kulturminner fra samisk bruk gjennom lang tid knyttet til veidekultur, kystsamisk fiskerbondetilpasning og reindrift. Her er kulturhistoriske verdier i lokal, muligens også regional sammenheng.

Middels verneverdi **

Friluftstinteresser

Tilgjengeligheten utenfra er relativt dårlig. Naturlig atkomstmåte er med båt. Den interne tilgjengeligheten er relativt god. Det er hovedsakelig folk fra Tysfjord og ferierende i Mannfjord som er brukere av området. Først og fremst er området et dags- og helgeturområde for befolkningen i kommunen. Vanligste friluftslivsaktiviteter er fotturer, fiske og bærplukking. Tiltak som bedrer muligheten for friluftsliv i vassdraget er kjerreveien opp til Storvatnet, flere stier i området og naust/båter ved Storvatnet. Befolkningen i Tysfjord har alternative friluftslivsområder, men i Mannfjorden finnes ingen alternative nærturområder.

Middels verdi **

Landbruksinteresser

Jord- og skogbruk

Nedbørfeltet har ca 50 da dyrket mark samt et produktivt skogareal på ca 760 da. Det meste er bevokst med løvskog, hovedsakelig på lav bonitet. Det finnes ingen bruk i drift og aktiviteten i skogen er liten. Små arealressurser, ingen fast bosetting samt manglende bilveiforbindelse resulterer i at utviklingsmulighetene både for jord- og skogbruket er meget dårlige.

Liten verdi *

Reindrift

Nedbørfeltet ligger i Hellemo reinbeitedistrikt. I dag drives det ikke reindrift i området.

Liten verdi *